

oktobra 1962. godine, nove specijalne dozvole o kojima je reč u članu 5. sporazuma.

Biću Vam zahvalan, gospodine Predsedniče, ako mi saopštite saglasnost Vaše Vlade sa iznetim i date uveravanje da će specijalne dozvole za r. bolov za sezonu koja će započeti 1. septembra o. g., podnete na saglasnost Vladi Federativne Narodne Republike Jugoslavije, biti vraćene Vladi Republike Italije u najkraćem mogućem roku.

Izvolite primiti, gospodine Predsedniče, izraze mog visokog poštovanja.

Čast mi je da Vas obavestim da je moja Vlada saglasna sa napred iznetim.

Izvolite primiti, gospodine Predsedniče, izraze mog osobnog poštovanja.

Predsednik
Jugoslovenske delegacije,
Mihailo Stević, s. r.

Član 2.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SFRJ«.

Savezno izvršno veće

R. s. br. 173
11. decembra 1962. godine
Beograd

Predsednik Republike,
Josip Broz Tito, s. r.

46.

Na osnovu člana 79. stav 1. tačka 5. Ustavnog zakona i člana 30. stav 2. Uredbe o organizaciji i radu Saveznog izvršnog veća (»Službeni list FNRJ«, br. 20/58, 21/59 i 25/62), Savezno izvršno veće donosi

U R E D B U

O RATIFIKACIJI UGOVORA IZMEĐU JUGOSLAVIJE I SSSR-a O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM, PORODIČNIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Član 1.

Ratifikuje se Ugovor između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika o pravnoj pomoći u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima, potpisan u Moskvi, 24. februara 1962. godine*, koji u originalu na srpskohrvatskom jeziku** glasi:

U G O V O R

IZMEĐU FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE I SAVEZA SOVIJETSKIH SOCIJALISTIČKIH REPUBLIKA O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM, PORODIČNIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Predsednik Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Prezidium Vrhovnog Sovjeta Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika, pridajući veliki značaj saradnji u oblasti pravnog saobraćaja, odlučili su da zaključe ugovor o pravnoj pomoći u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima i u tom cilju su odredili svoje punomoćnike:

Predsednik Federativne Narodne Republike Jugoslavije Aleksandra Jelića, opunomoćenog ministra u Državnom sekretarijatu za inostrane poslove,

Prezidium Vrhovnog Sovjeta Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika Vilkoza Grigorija Jefimoviča zamenika načelnika Ugovorno-pravnog odeljenja Ministarstva inostranih poslova,

koji su se, posle razmene punomoćja, nađenih u dobroj i ispravnoj formi, saglasili u sledećem:

D E O P R V I OPŠTE ODREDBE

1. Pravna zaštita

Član 1.

1. Državljeni jedne Strane ugovornice uživaju na teritoriji druge Strane ugovornice istu pravnu zaštitu u pogledu svoje ličnosti i imovine kao i sopstveni državljani.

2. Oni imaju pravo da se slobodno i bez smetnji obraćaju sudovima, javnim tužilaštvima i drugim organima druge Strane ugovornice u čiju nadležnost spadaju građanske, porodične i krivične stvari i mogu pred ovim organima istupati, postavljati zahteve i podnositi tužbe pod istim uslovima kao i sopstveni državljani.

3. Odredbe st 1 i 2 ovog člana shodno se primenjuju i na pravna lica.

2. Pravna pomoć

Član 2.

Ukazivanje pravne pomoći

Organi Strana ugovornica navedeni u stavu 2 člana 1. ovog ugovora ukazivaće međusobno po molbi pravnu pomoć u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima pod uslovima određenim ovim ugovorom.

Član 3.

Način opštenja

U ukazivanju pravne pomoći nadležni organi Strana ugovornica opšte međusobno preko odgovarajućih organa koje će jedna drugoj saopštiti diplomatskim putem.

Član 4.

Jezik opštenja

Organi Federativne Narodne Republike Jugoslavije, u saobraćaju po pravnoj pomoći, opšte na srpskohrvatskom jeziku, a organi Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika na ruskom jeziku.

* Ugovor stupa na snagu po isteku trideset dana od dana razmene ratifikacionih instrumenata, koja je izvršena u Beogradu 26. aprila 1963. godine

** Original na ruskom jeziku može se videti u Službi za pravne poslove i međunarodne ugovore Državnog sekretarijata za inostrane poslove.

Član 5.

Obim pravne pomoći

Pravna pomoć u građanskim i porodičnim stvarima obuhvata dostavljanje pismena i izvršenje pojedinih procesnih radnji, kao što su saslušanje svedoka i stranaka, veštačenje i uviđaj.

Član 6.

Sadržina zamolnice

1. Zamolnica za pravnu pomoć treba da sadrži sledeće: naziv organa od kog potiče zamolnica, naziv organa kome se upućuje zamolnica, naznačenje predmeta na koji se odnosi zamolnica, ime stranaka, njihovo zanimanje i mesto prebivališta ili boravišta, kao i njihovo državljanstvo, ime i adresu njihovih zastupnika i neophodne podatke koji se odnose na predmet zamolnice.

2. Zamolnica za dostavljanje pismena treba da sadrži osim toga adresu primaoca i vrstu pismena koje se dostavlja.

Član 7.

Forma zamolnice i isprava

1. Zamolnica i pismena koji se dostavljaju radi ukazivanja pravne pomoći moraju biti potpisani i snabdeveni službenim pečatom.

2. Strane ugovornice mogu sporazumno propisati obrasce kojima će se koristiti prilikom obraćanja za ukazivanje pravne pomoći.

Član 8.

Postupanje po zamolnici

1. Zamoljeni organ ukazuje pravnu pomoć saglasno zakonu svoje zemlje. Na zahtev organa od kog potiče zamolnica može se primeniti i postupak one Strane ugovornice koja traži pravnu pomoć, ako to nije u suprotnosti sa zakonom zamoljene Strane ugovornice.

2. Ako zamoljeni organ nije nadležan za ukazivanje pravne pomoći, uputiće zamolnicu nadležnom organu.

3. Zamoljeni organ obavestiće, na zahtev, organ od kog potiče zamolnica o vremenu i mestu izvršenja radnje.

4. Ako se zahtevu za pravnu pomoć nije moglo udovoljiti, zamoljeni organ vratiće akta organu od kog potiče zamolnica i saopštiće mu istovremeno razloge zbog kojih nije udovoljeno zahtevu.

Član 9.

Način dostavljanja

1. Zamoljeni organ dostavlja pismeno shodno propisima svoje zemlje, ako je pismeno sastavljeno na njenom jeziku ili ako je snabdeveno overenim prevodom.

2. Ako pismeno nije sastavljeno na jeziku zamoljene Strane ugovornice, ili ako nije priložen overen prevod na tom jeziku, zamoljeni organ će izvršiti pređaju pismena primaocu samo ako je ovaj voljan da ga primi.

3. Overu prevoda vrši ovlašćeni prevodilac ili organ od kog potiče zamolnica. Prevod može overiti i diplomatsko ili konzularno predstavništvo jedne od Strana ugovornica.

4. Ako pismeno ne može biti uručeno na adresu označenu u zamolnici, zamoljeni organ po svojoj inicijativi preuzima mere neophodne za utvrđivanje adrese.

Član 10.

Potvrda o dostavljanju pismena

Potvrda o dostavljanju pismena sastavlja se po propisima zamoljene Strane ugovornice, s tim što

treba da sadrži dan prijema i potpis primaoca, a po potrebi način i vreme dostavljanja.

Član 11.

Dostavljanje pismena sopstvenim državljanima

Strane ugovornice imaju pravo da preko svojih diplomatskih ili konzularnih predstavništava dostavljaju pismena svojim državljanima, ako su voljni da ih prime.

Član 12.

Odbijanje pravne pomoći

Jedna Strana ugovornica može odbiti pravnu pomoć drugoj Strani ugovornici ako bi ukazivanje pomoći moglo da nanese štetu suverenitetu ili bezbednosti ili je u suprotnosti sa osnovnim načelima zakonodavstva zamoljene Strane ugovornice.

Član 13.

Troškovi pravne pomoći

1. Strane ugovornice neće zahtevati naknadu troškova nastalih na njihovoj teritoriji ukazivanjem pravne pomoći.

2. Zamoljeni organ obavestiće organ od kog potiče zamolnica o iznosu troškova. Ako organ od kog potiče zamolnica naplati te troškove od lica koje je dužno da ih naknadi, naplaćeni iznos pripada Strani ugovornici čiji je organ naplatio troškove.

Član 14.

Obaveštenje o pravnim propisima

Sekretarijat Saveznog izvršnog veća za pravosudne poslove Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Pravna komisija pri Savetu ministara Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika davaće na molbu jedan drugome obaveštenja i objašnjenja o propisima koji važe ili koji su važili u njihovim zemljama.

Član 15.

Isprave

1. Isprave koje su na teritoriji jedne Strane ugovornice izdate ili overene od strane nadležnog organa, a snabdevene su potpisom i službenim pečatom, upotrebljavaju se na teritoriji druge Strane ugovornice bez legalizacije.

2. Isprave koje se na teritoriji jedne Strane ugovornice smatraju javnim ispravama imaju na teritoriji druge Strane ugovornice dokaznu snagu javne isprave.

Član 16.

Pozivanje svedoka ili veštaka

1. Ako je neophodno da se na teritoriji jedne Strane ugovornice sasluša kao svedok ili veštak neko lice koje se nalazi na teritoriji druge Strane ugovornice, poziv u takvom slučaju treba uputiti preko nadležnog organa te Strane ugovornice.

2. Poziv ne može sadržati sankcije za slučaj neodazivanja pozvanog.

3. Svedok ili veštak koji se, bez obzira na državljanstvo, dobrovoljno odazove na poziv nadležnog organa druge Strane ugovornice ne može biti pozvan na krivičnu odgovornost ili lišen slobode na teritoriji te Strane ugovornice za bilo koje krivično delo učinjeno pre prelaska granice Strane ugovornice od koje potiče poziv, niti podvrgnut izvršenju kazne po ranije donetoj presudi. Isto tako ova lica ne mogu biti pozvana na krivičnu odgovornost ili lišena slobode u vezi s njihovim svedočenjem ili veštačenjem, kao ni za krivično delo koje je predmet postupka.

4. Svedok ili veštak gubi ovu zaštitu ako ne napusti teritoriju Strane ugovornice u roku od petnaest dana od dana kad mu je organ, koji ga je saslušao, saopštio da njegovo prisustvo nije više potrebno. U ovaj rok se ne uračunava vreme za koje svedok ili veštak nije mogao napustiti teritoriju te Strane ugovornice zbog razloga nezavisnih od njegove volje.

5. U zamolnici za uručenje poziva treba naznačiti iznos koji će se isplatiti svedoku ili veštaku za pokriće troškova i naknada koje im pripadaju. Na zahtev ovih lica Strana ugovornica od koje potiče zamolnica daće predjam za pokriće troškova.

D R U G I D E O

POSEBNE ODREDBE

Glava I

PRAVNA POMOĆ U GRAĐANSKIM I PORODIČNIM STVARIMA

1. Troškovi postupka

Oslobođenje od obezbeđenja parničnih troškova

Član 17.

Državljan jedne Strane ugovornice koji istupaju pred sudom druge Strane ugovornice, bez obzira gde prebivaju ili borave, nisu obavezni da polože obezbeđenje za parnične troškove (*cautio iudicatum solvi*).

Član 18.

1. Ako stranka koja je oslobođena obaveze polaganja obezbeđenja za parnične troškove (*cautio iudicatum solvi*) bude sudskom odlukom obavezana da naknadi troškove postupka, nadležni sud na teritoriji druge Strane ugovornice dozvolice, na zahtev, besplatno prinudno izvršenje odluke o troškovima.

2. Kao troškovi postupka smatraju se i troškovi nastali u vezi sa sastavljanjem potvrde, prevoda i overe pismena navedenih u članu 19. ovog ugovora.

Član 19.

1. Sud koji dozvoljava izvršenje odluke o naknadi troškova postupka ograničava se na utvrđivanje pravosnažnosti i izvršnosti odluke.

2. Uz zahtev za dozvolu izvršenja prilaže se prepis onog dela odluke koji se odnosi na troškove postupka overen od strane suda prvog stepena, kao i potvrda istog suda o pravosnažnosti i izvršnosti odluke. Istovremeno uz zahtev priložiće se i overen prevod ovih akata.

3. Protiv odluke suda o dozvoli izvršenja može se podneti žalba saglasno zakonu koji važi na teritoriji suda koji je doneo ovu odluku.

Član 20.

1. Zahtev za dozvolu izvršenja koje treba da se sprovede na teritoriji druge Strane ugovornice podnosi se sudu koji je u toj stvari rešavao u prvom stepenu. Ovaj sud će zahtev dostaviti sudu druge Strane ugovornice na način predviđen u članu 3. ovog ugovora.

2. Zahtev za dozvolu izvršenja može se isto tako podneti i neposredno sudu koji je nadležan za dozvolu izvršenja.

Član 21.

Troškove nastale sastavljanjem potvrde, prevoda i overe akata navedenih u članu 19. ovog ugovora određuje sud nadležan za dozvolu izvršenja. Ovaj sud određuje i iznos troškova izvršenja.

Oslobođenje od troškova postupka

Član 22.

Državljan jedne Strane ugovornice uživaju pred sudovima druge Strane ugovornice, pod istim uslovima i u istom obliku kao i domaći državljani, oslobođenje od plaćanja taksa i troškova postupka kao i besplatnu pravnu pomoć u toku postupka.

Član 23.

1. Oslobođenje od plaćanja troškova postupka daje se na osnovu uverenja o ličnom, porodičnom i imovnom stanju lica koje traži oslobođenje, a koje izdaje nadležan organ Strane ugovornice na čijoj teritoriji to lice ima mesto prebivališta ili boravišta.

2. Ako lice koje podnosi zahtev nema prebivalište odnosno boravište na teritoriji jedne ili druge Strane ugovornice, uverenje izdaje diplomatsko ili konzularno predstavništvo Strane ugovornice čiji je on državljanin.

3. Sud koji odlučuje o zahtevu za oslobođenje od plaćanja troškova postupka može proveriti tačnost podnetih isprava i zatražiti dopunske podatke.

Član 24.

1. Državljanin jedne Strane ugovornice koji želi da pokrene postupak za oslobođenje od troškova postupka pred sudom druge Strane ugovornice, može podneti zahtev sudu nadležnom po mestu svog prebivališta ili boravka. Sud će zahtev, zajedno sa ispravama navedenim u članu 23. ovog ugovora, dostaviti sudu druge Strane ugovornice na način predviđen u članu 3. ovog ugovora.

2. Istovremeno sa zahtevom za oslobođenje od troškova postupka može se podneti i predlog za pokretanje parničnog ili drugog postupka.

3. Zahtev za oslobođenje od troškova postupka može se podneti isto tako i neposredno sudu koji je nadležan da doneše odluku o oslobođenju od troškova postupka.

2. Statusne i porodične stvari

Član 25.

Poslovna sposobnost

Poslovna sposobnost lica određuje se po zakonu Strane ugovornice čiji je državljanin to lice.

Pravni odnosi između roditelja i dece

Član 26.

Utvrđivanje i osporavanje očinstva ili materinstva reguliše se po zakonu one Strane ugovornice čiji je državljanin dete u vreme rođenja.

Član 27.

Pravni odnosi između deteta rođenog van braka i njegove majke s jedne strane i njegovog oca s druge strane regulišu se po zakonu Strane ugovornice čiji je državljanin dete.

Član 28.

1. Za rešavanje odnosa navedenih u čl. 26. i 27. ovog ugovora nadležan je sud one Strane ugovornice čiji je zakon merodavan za rešavanje tih odnosa.

2. Ako stranke imaju prebivalište odnosno boravište na teritoriji iste Strane ugovornice, nadležan je isto tako i sud te Strane ugovornice, s tim što primenjuje zakon predviđen u čl. 26. i 27. ovog ugovora.

Usvojenje

Član 29.

Usvojenje i raskidanje usvojenja, ako su usvojilac i usvojenik državljani iste Strane ugovornice, regulišu se po zakonu te Strane ugovornice.

Član 30.

Za usvojenje i raskidanje usvojenja nadležan je organ Strane ugovornice čiji su državljani usvoji-lac i usvojenik.

Član 31.

Odluke nadležnog organa jedne Strane ugovornice o usvojenju i raskidanju usvojenja, ako se odnose na njene državljane, priznaju se i imaju pravno dejstvo i na teritoriji druge Strane ugovornice.

Starateljstvo**Član 32.**

1. Staratelj tvo nad državljanima Strana ugovornica spada u nadležnost organa one Strane ugovornice čiji je državljanin lice koje treba staviti pod starateljstvo, ako ovim ugovorom nije drukčije određeno.

2. Uslovi stavljanja pod starateljstvo ili prestanka određuju se po zakonu one Strane ugovornice čiji je državljanin lice pod starateljstvom.

3. Pravni odnosi između staraoca i lica pod starateljstvom određuju se po zakonu Strane ugovornice čiji je organ postavio staraoca.

4. Obaveza prihvatanja dužnosti staraoca određuje se po zakonu Strane ugovornice čiji je državljanin lice koje se postavlja za staraoca.

5. Odluke o starateljstvu nadležnog organa jedne Strane ugovornice, koje se odnose na njene državljane, priznaju se i imaju pravno dejstvo i na teritoriji druge Strane ugovornice.

Član 33.

1. Ako je u vezi sa starateljstvom potrebno preduzeti nužne mere za zaštitu interesa državljanima jedne Strane ugovornice koji ima prebivalište, boravište ili imovinu na teritoriji druge Strane ugovornice, nadležan organ te Strane ugovornice odmah će o tome obavestiti diplomatsko ili konzularno predstavništvo Strane ugovornice čiji je državljanin to lice.

2. U slučajevima koji ne trpe odlaganje, organ druge Strane ugovornice može sam, shodno svome zakonodavstvu, preduzeti neophodne privremene mere, ali je o tome dužan odmah obavestiti diplomatsko ili konzularno predstavništvo Strane ugovornice čiji je državljanin lice u čijem se interesu preduzimaju mere. Ove mere ostaju na snazi dok nadležan organ iz stava 1. člana 32. ovog ugovora ne donese potrebnu odluku.

Član 34.

1. Organ nadležan po stavu 1. člana 32. ovog ugovora može ustupiti organu druge Strane ugovornice staranje nad licem koje se nalazi pod starateljstvom, ako ono na teritoriji te Strane ugovornice ima prebivalište, boravište ili imovinu. Ustupanje staranja stupa na snagu kad je zamoljeni organ primio na sebe staranje i o tome obavestio organ od kog potiče zahtev.

2. Organ koji je prihvatio staranje vrši staranje saglasno zakonodavstvu svoje zemlje. Ipak, poslovna sposobnost procenjuje se po zakonu Strane ugovornice čiji je državljanin lice pod starateljstvom. Ovaj organ ne može donositi odluke koje se tiču ličnog stanja lica pod starateljstvom.

Član 35.**Proglašenje nestanka i smrti**

1. Proglašenje jednog lica nestalim ili umrlim i utvrđivanje činjenice smrti spada u nadležnost suda Strane ugovornice čiji je državljanin bilo to lice u vreme kada je prema poslednjim vestima još bilo u životu.

2. Sud jedne Strane ugovornice može, na molbu zainteresovanog lica koje živi na njoj teritoriji i čija su prava i interesi zadržani na zakonu te Strane ugovornice proglasiti državljanina druge Strane ugovornice umrlim ili nestalim kao i utvrditi činjenicu smrti.

3. Proglašenje nestalim ili umrlim i utvrđivanje činjenice smrti po stavu 2. ovog člana može se vršiti bilo pod uslovima predviđenim u nacionalnom zakonu nestalog ili umrlog lica bilo pod uslovima predviđenim u zakonu Strane ugovornice čiji sud donosi odluku.

4. Odluka doneta po stavu 2 ovog člana imaće pravno dejstvo samo na teritoriji one Strane ugovornice čiji je sud doneo takvu odluku.

5. Na zahtev zainteresovanog lica nadležan sud Strane ugovornice na čijoj teritoriji je bila doneta odluka na osnovu stava 2. ovog člana, po potrebi, ukinuće ili izmeniti ovu odluku, ako sud naveden u stavu 1. ovog člana donese meritornu odluku u ovoj stvari.

3. Zaostavštine**Član 36.****Načelo jednakosti**

1. Državljanima jedne Strane ugovornice mogu sticati dobra i prava na teritoriji druge Strane ugovornice na osnovu zakonskog ili testamentalnog nasleđivanja pod istim uslovima i u istom obimu kao i domaći državljani.

2. Državljanima jedne Strane ugovornice mogu testamentom raspodeljati svojom imovinom koja se nalazi na teritoriji druge Strane ugovornice.

Član 37.**Primena naslednog zakona**

1. Pravo nasleđa pokretne imovine reguliše se po zakonu one Strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac u vreme smrti.

2. Pravo nasleđa nepokretne imovine reguliše se po zakonu one Strane ugovornice na čijoj teritoriji se imovina nalazi.

Član 38.**Forma testamenta**

Forma testamenta i opozivanja istog određuje se po zakonu Strane ugovornice čiji je državljanin bio zaveštalac u vreme sastavljanja ili opozivanja testamenta ili po zakonu Strane ugovornice na čijoj je teritoriji testament sa tavljen odnosno opozvan.

Nadležnost u ostavinskim stvarima**Član 39.**

1. Za raspravljanje pokretne zaostavštine, osim u slučaju predviđenom u stavu 4. ovog člana, nadležan je organ one Strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac u vreme smrti.

2. Za raspravljanje nepokretne zaostavštine nadležan je organ Strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi nepokretna imovina.

3. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana važe i za raspravljanje nasledno-pravnih sporova

4. Ako je ostavilac, koji je bio državljanin jedne Strane ugovornice, imao poslednje prebivalište na teritoriji druge Strane ugovornice, mogu naslednici koji imaju prebivalište odnosno boravište na teritoriji te druge Strane ugovornice, zahtevati, u roku od šest meseci od smrti ostavioca, da nadležan organ te Strane ugovornice sprovede raspravu pokretne zaostavštine koja se nalazi na njoj teritoriji. O ovom zahtevu obavestiće se naslednici i legatari. Ako u roku od tri meseca od obaveštenja nijedan od naslednika ne prigovori, udovoljiće se tom zahtevu. U tom slučaju primenjuje se zakon Strane ugovornice čiji je državljanin bio ostavilac u vreme smrti.

Član 40.

Ako državljanin jedne Strane ugovornice umre za vreme putovanja na teritoriji druge Strane ugovornice, gde nije imao mesto prebivanja ili boravka, onda se stvari koje je nosio sa sobom predaju po spisku, bez

ikakvih formalnosti, diplomatskom ili konzularnom predstavništvu Strane ugovornice čiji je on državljanin b o.

Član 41.

Izveštavanje o smrti

1. Ako na teritoriji jedne Strane ugovornice umre državljanin druge Strane ugovornice, nadležan organ će o tome odmah obavestiti diplomatsko ili konzularno predstavništvo te Strane ugovornice i saopštiti sve što mu je poznato o naslednicima, o njihovom prebivalištu ili boravištu, o sastavu i vrednosti zaostavštine kao i da li postoji testament. Ovako će se postupiti i u slučaju kad nadležan organ jedne Strane ugovornice sazna da je državljanin druge Strane ugovornice, koji je umro van teritorije obeju Strana ugovornica, ostavio imovinu na teritoriji njegove države.

2. Ako diplomatsko ili konzularno predstavništvo ranije sazna za smrt svoga državljanina dužno je da o tome izvesti nadležan organ druge Strane ugovornice radi preduzimanja mera za očuvanje zaostavštine.

3. Ako organ jedne Strane ugovornice u postupku za raspravljavanje zaostavštine sazna da je za nasleđe zainteresovan državljanin druge Strane ugovornice, obavestiće o tome diplomatsko ili konzularno predstavništvo te Strane ugovornice.

Član 42.

Mere za očuvanje zaostavštine

1. Organi Strana ugovornica izvršiće popis i preduzeti, u skladu sa svojim zakonom, druge neophodne mere za očuvanje i upravljanje zaostavštine, koju je na njihovoj teritoriji ostavio državljanin druge Strane ugovornice.

2. O merama koje se preduzimaju po stavu 1. ovog člana obavestiće se odmah diplomatsko ili konzularno predstavništvo druge Strane ugovornice, koje može da učestvuje u sprovođenju ovih mera. Na predlog diplomatskog ili konzularnog predstavništva, ove mere mogu se izmeniti, ukinuti ili odložiti.

3. Na zahtev diplomatskog ili konzularnog predstavništva predaće se istom pokretna zaostavština i lične i druge isprave umrlog.

Član 43.

Proglašenje testamenta

1. Otvaranje i proglašenje testamenta spada u nadležnost organa Strane ugovornice na čijoj se teritoriji testament nalazi.

2. Ako je organ jedne Strane ugovornice proglasio testament državljanina druge Strane ugovornice, overen prepis testamenta, zajedno sa podacima o stanzu testamenta i prepisom zapisnika o proglašenju testamenta, a po potrebi i originalni testament, dostaviće se nadležnom organu Strane ugovornice čiji je državljanin bio zaveštalac. Ovako će se postupiti i u slučaju ako je za raspravljavanje zaostavštine nadležan i organ druge Strane ugovornice.

Član 44.

Ovlašćenja diplomatsko-konzularnog predstavništva u ostavinskom postupku

U svim naslednim predmetima po kojima se raspravlja na teritoriji jedne Strane ugovornice, diplomatsko ili konzularno predstavništvo druge Strane ugovornice ima pravo da zastupa svoje državljanine pred nadležnim organima bez posebnog punomoćia, ako su oni odsutni i ako nisu ovlastili drugo lice da ih zastupa.

Član 45.

Predaja nasledstva

Ako po okončanju ostavinskog postupka treba predati pokretne stvari nasledniku državljaninu druge Strane ugovornice, koji ima prebivalište odnosno boravište na teritoriji te Strane ugovornice ova imovina predaće se diplomatskom ili konzularnom predstavništvu Strane ugovornice čiji je državljanin naslednik pod uslovom da je:

a) nadležan organ pozvao, ukoliko je to predviđeno propisima Strane ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi imovina, poverioće zaostavštine da prijave svoja potraživanja;

b) plaćena nasledna taksa odnosno da su namirena ili obezbeđena prijavljena potraživanja;

c) nadležan organ saglasan sa iznošenjem stvari.

Član 46.

Zaostavština bez naslednika

Pokretna imovina bez naslednika predaje se Strani ugovornici čiji je državljanin bio ostavilac u vreme smrti, a nepokretna pripada Strani ugovornici na čijoj se teritoriji imovina nalazi.

4. Dostavljanje isprava

Član 47.

Svaka Strana ugovornica obavezuje se da dostavlja drugoj Strani ugovornici, na molbu dobivenu diplomatskim putem, izvode iz registra ličnog stanja, isprave o školskoj i stručnoj spremi i radnom stažu, kao i druge isprave koje se odnose na lično i porodično stanje i imovinu državljanina druge Strane ugovornice. Ove isprave dostavljaju se drugoj Strani diplomatskim putem, bez prevoda i besplatno.

5. Priznanje i izvršenje sudskih odluka

Član 48.

1. Strane ugovornice priznaće i izvršiće na svojoj teritoriji, pod uslovima predviđenim ovim ugovorom, sledeće sudske odluke donete na teritoriji druge Strane ugovornice:

a) pravosnažne i izvršne odluke u građanskim i porodičnim stvarima;

b) poravnivanja zaključena pred sudom u građanskim stvarima;

c) pravosnažne i izvršne odluke u krivičnim stvarima u delu koji se odnosi na naknadu štete prouzrokovane krivičnim delom.

2. Odredba tač. a) i b) stava 1. ovog člana primenjuju se i na odluke o nasleđivanju ako su donete od strane notarijalnih organa Strana ugovornica.

3. Sudske odluke jedne Strane ugovornice navedene u tač. a) i b) stava 1. ovog člana priznaće se i izvršiće se na teritoriji druge Strane ugovornice samo ako je pravni odnos, po kome je doneta sudska odluka, nastao posle stupanja na snagu ovog ugovora.

4. Odluke navedene u tač. c) stava 1. ovog člana priznaće se i izvršiti samo ako su postale pravosnažne i izvršne posle stupanja na snagu ovog ugovora.

5. Odredba stava 3. ovog člana ne odnosi se na sudske odluke o razvodu ili nevažnosti braka, o proglašenju nestalim ili umrlim, o utvrđivanju činjenice smrti i o poslovnoj sposobnosti.

Član 49.

Sudske odluke navedene u članu 48. ovog ugovora priznaće se i izvršiće se:

a) ako je potvrđena pravosnažnost i izvršnost odluke;

b) ako je po propisima Strane ugovornice na čijoj se teritoriji zahteva priznanje ili izvršenje sud na čijoj je teritoriji odluka doneta mogao da postupa u toj stvari;

c) ako se priznanje ili izvršenje sudske odluke ne protivi osnovnim načelima zakonodavstva one Strane ugovornice na čijoj teritoriji odluka treba da se prizna ili izvrši;

d) ako stranka protivu koje je doneta odluka nije bila lišena mogućnosti odbrane svojih prava, odnosno ako je u slučaju parnične nesposobnosti bila pravilno zastupana;

e) ako po istoj stvari i između istih stranaka ne postoji pravosnažna odluka koju je ranije doneo sud Strane ugovornice na čijoj se teritoriji zahteva priznanje ili izvršenje ili ako kod suda te Strane ugovornice nije ranije pokrenut postupak u toj stvari;

f) ako je, u slučaju kada je trebalo primeniti zakon Strane ugovornice na čijoj se teritoriji traži priznanje ili izvršenje, primenjen zakon te Strane ugovornice ili zakon koji se u suštini ne razlikuje od zakona Strane ugovornice na čijoj se teritoriji traži priznanje ili izvršenje.

Član 50.

Svaka Strana ugovornica priznaće na svojoj teritoriji sudske odluke donete na teritoriji druge Strane ugovornice koje se tiču ličnog stanja njenih državljana pod uslovima predviđenim u članu 49. ovog ugovora i ako su te odluke u skladu sa zakonom koji se primenjuje za rešavanje takvih odnosa na njenoj teritoriji.

Član 51.

1. Sud Strane ugovornice na čijoj teritoriji treba priznat ili izvršiti odluku suda druge Strane ugovornice priznaće odnosno dozvoliće prinudno izvršenje te odluke, ako postoje uslovi predviđeni ovim ugovorom.

2. Zahtev za priznanje ili izvršenje podnosi se sudu koji je u toj stvari doneo odluku u prvom stepenu. Ovaj sud će zahtev dostaviti nadležnom sudu druge Strane ugovornice na način predviđen u članu 3. ovog ugovora.

3. Ako lice koje traži prinudno izvršenje ima prebivalište ili boravište na teritoriji Strane ugovornice u kojoj treba sprovesti izvršenje, zahtev za priznanje ili izvršenje može se podneti i neposredno nadležnom sudu te Strane ugovornice.

4. Uz zahtev za priznanje ili izvršenje treba priložiti i overen prevod istog.

Član 52.

Uz zahtev za priznanje ili izvršenje mora se priložiti:

a) prepis sudske odluke i službena potvrda o njenoj pravosnažnosti i izvršenosti, ako to ne proizilazi iz same odluke;

b) potvrda da je stranka, koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je doneta odluka, bila svojevremeno, saglasno propisima Strane ugovornice na čijoj je teritoriji odluka doneta, pozvana da učestvuje u postupku;

c) overen prevod isprava navedenih u tač. a) i b) ovog člana.

Član 53.

1. Sud Strane ugovornice na čijoj teritoriji odluka treba da se prizna ili izvrši rešava o dozvoli i preduzima mere za izvršenje po sopstvenim propisima.

2. Sud može zatražiti od lica koje je podnelo zahtev da otkloni nedostatke ili da pruži objašnjenje u vezi sa zahtevom. Isto tako, sud može zatražiti i objašnjenje od suda koji je doneo odluku.

Član 54.

Pravosnažne sudske odluke jedne Strane ugovornice o razvodu ili nevažnosti braka, o proglašenju nestalim ili umrlim, o utvrđivanju činjenice smrti i o poslovnoj sposobnosti, ako se odnose na njene sopstvene državljanke, priznaju se na teritoriji druge Strane ugovornice bez ikakvog preispitivanja.

Glava II

PRAVNA POMOĆ U KRIVIČNIM STVARIMA

Član 55.

Obim pravne pomoći

Pravna pomoć u krivičnim stvarima obuhvata dostavljanje pismena i izvršenje pojedinih procesnih radnji, kao što su ispitivanje okrivljenog, saslušanje svedoka i lica koja imaju određeni interes u postupku, veštačenje, uviđaj, pretres, predavanje spisa i drugih dokaza.

Član 56.

Odbijanje pravne pomoći

Ukazivanje pravne pomoći u krivičnim stvarima može se odbiti:

a) u slučajevima predviđenim u članu 12. ovog ugovora,

b) ako se pravna pomoć traži za krivično delo koje i po zakonu zamoljene Strane ugovornice ne predstavlja krivično delo,

c) ako se pravna pomoć odnosi na krivično delo koje ne povlači izdavanje.

Član 57.

Obaveza pokretanja krivičnog postupka

1. Svaka Strana ugovornica će na zahtev druge Strane ugovornice, u skladu sa svojim zakonom, pokrenuti krivični postupak protivu svog državljanina koji je na teritoriji druge Strane ugovornice izvršio krivično delo koje po ovom ugovoru povlači izdavanje.

2. Uz zahtev se podnose podaci o izvršenom krivičnom delu i svi postojeći dokazi.

3. Zamoljena Strana ugovornica obavestiće drugu Stranu ugovornicu o rezultatu krivičnog postupka, a u slučaju da je doneta pravosnažna presuda dostaviće i prepis iste.

Izdavanje

Član 58.

Krivična dela koja povlače izdavanje

1. Strane ugovornice će na zahtev, saglasno ovom ugovoru, jedna drugoj izdavati lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji, a protivu kojih je na teritoriji druge Strane ugovornice pokrenut krivični postupak ili treba da se izvrši kazna.

2. Izdavanje se vrši samo za ona dela koja su po zakonu obe Strane ugovornice predviđena kao krivična dela i za koja se može izreći kazna lišenja slobode u trajanju dužem od jedne godine ili teža kazna. Izdavanju radi izvršenja kazne ima mesta ako je presuda postala pravosnažna i ako je lice čije se izdavanje traži osuđeno na kaznu lišenja slobode u trajanju dužem od jedne godine ili na težu kaznu.

Član 59.

Odbijanje izdavanja

Nema mesta izdavanju ako je:

a) lice čije se izdavanje traži državljanin zamoljene Strane ugovornice,

b) krivično delo izvršeno na teritoriji zamoljene Strane ugovornice,

c) po zakonu zamoljene Strane ugovornice nemoćuće voditi krivični postupak ili izvršiti presudu zbog nastupele zastarelosti pre prijema zahteva za izdavanje ili zbog nekog drugog zakonskog razloga,

d) po zakonu jedne od Strana ugovornica zabranjeno izdavanje za delo za koje se izdavanje traži,

e) lice čije se izdavanje traži za isto krivično delo na teritoriji zamoljene Strane ugovornice već pravosnažno osuđeno ili je doneta pravosnažna odluka o obustavljanju krivičnog postupka,

f) po zakonima obe Strane ugovornice u pitanju krivično delo za koje se goni samo po privatnoj tužbi.

Član 60.

Zahtev za izdavanje

Uz zahtev za izdavanje treba priložiti:

a) overen prepis odluke o lišenju slobode, odnosno prepis pravosnažne presude ili druge odgovarajuće sudske odluke ako se zahtev odnosi na izdavanje radi izvršenja kazne, a po potrebi dopunske podatke o činjeničnom stanju, pravnoj kvalifikaciji dela i obimu štete pričinjene krivičnim delom,

b) tekst krivičnog zakona po kome se kvalifikuje odnosno krivično delo na teritoriji Strane ugovornice koja traži izdavanje,

c) lični opis lica čije se izdavanje traži, podatke o državljanstvu i boravištu, a po mogućnosti fotografiju i otiske prstiju.

Član 61.

Dopunska obaveštenja

1. Ako podneti podaci nisu dovoljni za odlučivanje o izdavanju, zamoljena Strana ugovornica može zatražiti dopunske podatke. U tom cilju može se Strani ugovornici koja traži izdavanje odrediti rok koji ne može biti duži od dva meseca. Na zahtev ovaj rok se može produžiti.

2. Ako se u određenom ili produženom roku ne dostave traženi podaci, postupak za izdavanje će se obustaviti a traženo lice pustiti na slobodu. Postupak za izdavanje će se nastaviti ako se naknadno prime traženi podaci.

Pritvaranje lica čije se izdavanje traži

Član 62.

Po prijemu zahteva za izdavanje zajedno sa potrebnim ispravama, zamoljena Strana ugovornica preduzeće odmah mere, u skladu sa svojim zakonom, za pronalaženje i pritvaranje lica čije se izdavanje traži.

Član 63.

1. U slučajevima koji ne trpe odlaganje, lice protivu koga se vodi krivični postupak može biti lišeno slobode i pre prijema zahteva za izdavanje, ako se zahtev za lišenje slobode zasniva na odluci o lišenju slobode ili na pravosnažnoj presudi i ako je istovremeno saopšteno o odašiljanju zahteva za izdavanje. Zahtev za lišenje slobode mogu uputiti sud i organi tužilaštva putem pošte, telegrafa, telefona ili radija na način predviđen u članu 3. ovog ugovora.

2. Nadležni organi jedne Strane ugovornice mogu i bez zahteva predviđenog u stavu 1. ovog člana lišiti slobode lice koje boravi na njenoj teritoriji ako postoji dovoljno dokaza da je ono na teritoriji druge Strane ugovornice izvršilo krivično delo koje povlači izdavanje.

3. O lišenju slobode po stavu 1. i 2. ovog člana ili o razlozima zbog kojih nije udovoljeno zahtevu po stavu 1. ovog člana treba odmah obavestiti drugu Stranu ugovornicu.

Član 64.

Lice lišeno slobode po stavu 1. ili 2. člana 63. ovog ugovora biće pušteno na slobodu ako u roku od

trideset dana od dana prijema obaveštenja o lišenju slobode po stavu 3. člana 63. ovog ugovora ne bude primljen zahtev za izdavanje.

Član 65.

Odlaganje izdavanja

Ako je protivu lica čije se izdavanje traži pokrenut krivični postupak ili je ono osuđeno za neko drugo krivično delo na teritoriji zamoljene Strane ugovornice, izdavanje može biti odloženo do okončanja krivičnog postupka ili izdržavanja izrečene kazne odnosno do puštanja na slobodu pre isteka iste. Razlozi odlaganja izdavanja saopštiće se drugoj Strani ugovornici.

Član 66.

Privremeno izdavanje

1. Ako odlaganje izdavanja, predviđeno u članu 65. ovog ugovora, može da dovede do zastarelosti krivičnog gonjenja ili da ozbiljno oteža postupak po krivičnom delu, lice čije se izdavanje traži može biti, na osnovu obrazloženog zahteva, privremeno predato.

2. Privremeno predato lice biće vraćeno po okončanju onih procesnih radnji zbog kojih je bilo predato, ali najkasnije u roku od tri meseca od dana predaje. Na zahtev Strane ugovornice kojoj je lice predato ovaj rok se može produžiti.

Član 67.

Sukob zahteva za izdavanje

Ako izdavanje istog lica zahteva više država, zamoljena Strana ugovornica odlučuje kome će od tih zahteva biti udovoljeno.

Član 68.

Ograničenje gonjenja

Lice koje se izdaje ne može se bez saglasnosti Strane ugovornice koja ga je izdala pozvati na krivičnu odgovornost ili podvrgnuti kazni za krivično delo za koje nije izdato. Izdato lice ne može biti predato trećoj državi bez saglasnosti druge Strane ugovornice.

Član 69.

Predaja

1. Zamoljena Strana ugovornica obaveštava Stranu ugovornicu od koje zahtev potiče o mestu i vremenu predaje. Ako Strana ugovornica od koje zahtev potiče ne primi lice koje se izdaje u roku od petnaest dana od utvrđenog dana predaje, onda to lice može biti pušteno na slobodu.

2. U slučaju da izdavanju nema mesta, Strana ugovornica koja je postavila zahtev biće o tome obavještena uz istovremeno navođenje razloga predviđenih u članu 59. ovog ugovora.

Član 70.

Obaveštenje o rezultatu krivičnog postupka

Strane ugovornice će se uzajamno obavještavati o rezultatu krivičnog postupka protivu izdatog lica. Ako je protivu tog lica izrečena presuda, po pravosnažnosti dostaviće se prepis iste.

Član 71.

Ponovno izdavanje

Ako izdato lice izbegne krivično gonjenje ili izdržavanje kazne i vrati se na teritoriju zamoljene Strane ugovornice, na nov zahtev biće ponovo izdato bez dostavljanja spisa navedenih u članu 60. ovog ugovora.

Član 72

P r e d a j a m a t e r i j a l n i h d o k a z a

1 Nadležni organi Strana ugovornica predavace jedni drugima, na zahtev, predmete pribavljene krivičnim delom, kao i novac i druge vrednosti dobijene za te predmete, a takođe i predmete koji mogu poslužiti kao dokaz u krivičnom postupku

2 Predavanje ovih predmeta vrši se po mogućstvu istovremeno sa predajom izdatog lica. Predmeti će se predavati i u slučajevima kad izdavanje odnosnog lica nije moguće zbog njegove smrti ili bekstva ili zbog drugih okolnosti

3 Zamoljena Strana ugovornica može privremeno da zadrži ove predmete ili da postavi uslov da se oni neophodno i u najskorije vreme vrate ako su joj nužni u drugom krivičnom postupku

4 Prava trećih lica na ovim predmetima ostaju neprikosnoveni. Ti predmeti će se, po okončanju postupka, obavezno vratiti zamoljenoj Strani ugovornici u cilju predaje licima koja na njih imaju pravo

Član 73

T r o š k o v i i z d a v a n j a

Troškove prouzrokovane izdavanjem snosi Strana ugovornica na čijoj su teritoriji oni nastali

Član 74

O b a v e š t e n j e o o s u d a m a

1 Strane ugovornice će svake godine dostavljati jedna drugoj, diplomatskim putem, podatke o osudama koje je sud jedne Strane ugovornice pravosnažno izrekao državljanima druge Strane ugovornice

2 Strane ugovornice će, na molbu, dostavljati jedna drugoj, diplomatskim putem, podatke o osudama lica koja su ranije živela na teritoriji zamoljene Strane ugovornice, ako se protivu njih vodi krivični postupak na teritoriji Strane ugovornice od koje molba potiče

D E O T R E Ć I
ZAVRŠNE ODREDBE

Član 75

Sporna pitanja koja se pojave u vezi sa primenom i tumačenjem ovog ugovora rešavace se između Strana ugovornica diplomatskim putem

Član 76

Ovaj ugovor podleži ratifikaciji. Razmena ratifikacionih instrumenata izvršice se u najskorije vreme u Beogradu

Član 77

1 Ovaj ugovor stupa na snagu trideset dana od dana razmene ratifikacionih instrumenata

2 Ugovor se zaključuje na neodređeno vreme, a važiće do isteka jedne godine od dana kada jedna od Strana ugovornica saopšti drugoj Strani ugovornici svoju želju da prestane njegovo važenje

Član 78.

Ovaj ugovor je sačinjen u dva originala na srpskohrvatskom i ruskom jeziku i oba teksta imaju podjednaku važnost

U potvrdu ovoga punomoćnici obeju Strana ugovornica potpisali su ovaj ugovor i na isti stavili pečate

Sačinjeno u Moskvi, 24 februara 1962 godine

Po ovlašćenju
Predsednika Federativne
Narodne Republike
Jugoslavije,
Aleksandar Jelić, s r

Po ovlašćenju
Prezidijuma Vrhovnog
Sovjeta Saveza Sovjet
skih Socijalističkih
Republika,
G. J. Vilkov, s r

AMBASADA SAVEZA SOVJETSКИH
SOCIJALISTIČКИH REPUBLIKA
№ 66

Ambasada Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika izražava svoje poštovanje Državnom sekretarijatu za inostrane poslove Federativne Narodne Republike Jugoslavije i, saglasno sa članom 3 Ugovora između SSSR-a i FNRJ o pravnoj pomoći u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima, ima čast saopštiti da se kao sovjetski organi nadležni za opštenje o pitanjima regulisanim ugovorom, pojavljuju

Vrhovni sud SSSR-a — po svim pitanjima vezanim s radom sudova i organa javnog beležništva,

Tužilaštvo SSSR-a — po svim pitanjima vezanim s pokretanjem krivičnog gonjenja, sprovođenjem prethodnog postupka, izdavanjem i tranzitom izdatih lica, obaveštenjima o rezultatima krivičnog gonjenja i svim drugim pitanjima vezanim sa radom organa tužilaštva, a takođe i u ostalim slučajevima izričito predviđenim ugovorom,

Pravna komisija pri Savetu ministara SSSR-a — po pitanjima pružanja obaveštenja o zakonodavstvu koje važi ili je važilo u SSSR-u,

Ministarstvo inostranih poslova SSSR-a — po pitanjima usvojenja, starateljstva, traženja i dostavljanja isprava o građanskom stanju

Beograd, 12 marta 1963 godine

Državnom sekretarijatu za inostrane poslove Federativne Narodne Republike Jugoslavije.
B e o g r a d

Br 91000/1

Državni sekretarijat za inostrane poslove Federativne Narodne Republike Jugoslavije izražava svoje poštovanje Ambasadi Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika i ima čast, saglasno članu 3 Ugovora između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika o pravnoj pomoći u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima, obavestiti da u sprovođenju pomenutog ugovora nadležni jugoslovenski organi opšte sa odgovarajucim sovjetskim organima preko

1 Državnog sekretarijata za inostrane poslove — po pitanju traženja i dostavljanja isprava o građanskom stanju i u drugim slučajevima izričito predviđenim u ugovoru,

2 Saveznog javnog tužilaštva — po pitanju izdavanja lica i

3 državnih sekretarijata za pravosudnu upravu narodnih republika — po svim ostalim pitanjima pravne pomoći u građanskim, porodičnim i krivičnim stvarima. Ukoliko nije poznat nadležni republički sekretarijat za pravosudnu upravu, zamolnica za pravnu pomoc se može uputiti Sekretarijatu Saveznog izvršnog veća za pravosudne poslove

Državni sekretarijat za inostrane poslove Federativne Narodne Republike Jugoslavije koristi i ovu priliku da ponovi Ambasadi Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika izraze svog osobnog poštovanja

Beograd, 25 marta 1963 godine

Ambasadi Saveza Sovjetskih
Socijalističkih Republika,
B e o g r a d

Član 2.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SFRJ«.

Savezno izvršno veće

R. s. br. 182
21. decembra 1962. godine
Beograd

Predsednik Republike,
Josip Broz Tito, s. r.

47.

Na osnovu člana 79. stav 1. tačka 5. Ustavnog zakona i člana 30. stav 2. Uredbe o organizaciji i radu Saveznog izvršnog veća (»Službeni list FNRJ«, br. 20/58, 21/59 i 25/62), Savezno izvršno veće donosi

U R E D B U

O RATIFIKACIJI UGOVORA IZMEĐU JUGOSLAVIJE I POLJSKE O PRAVNOM SAOBRAĆAJU U GRAĐANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Član 1.

Ratifikuje se Ugovor između Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Narodne Republike Poljske o pravnom saobraćaju u građanskim i krivičnim stvarima, potpisan u Varšavi 6. februara 1960. godine*, koji u originalu na srpskohrvatskom jeziku** glasi:

U G O V O R

IZMEĐU FEDERATIVNE NARODNE REPUBLIKE
JUGOSLAVIJE I NARODNE REPUBLIKE POLJSKE
O PRAVNOM SAOBRAĆAJU U GRAĐANSKIM I
KRIVIČNIM STVARIMA

Federativna Narodna Republika Jugoslavija i Narodna Republika Poljska, u želji da u duhu prijateljstva i uzajamne saradnje regulišu uzajamni pravni saobraćaj, odlučile su da zaključe Ugovor o pravnom saobraćaju u građanskim i krivičnim stvarima.

U tom cilju punomoćnici Strana ugovornica, i to:

Federativne Narodne Republike Jugoslavije dr France Hočevar, izvanredni i opunomoćeni ambasador Federativne Narodne Republike Jugoslavije u Narodnoj Republici Poljskoj,

Narodne Republike Poljske Kazimierz Zawadzki, državni podsekretar u Ministarstvu pravosuđa Narodne Republike Poljske, pošto su izmenjali svoja punomoćja i našli da su ona u dobroj i ispravnoj formi, saglasili su se na sledeće:

D E O I

OPŠTE ODREDBE

Član 1.

1. Državljeni jedne Strane ugovornice imaju na teritoriji druge Strane ugovornice slobodan pristup sudovima i mogu se pred ovim pojavljivati i koristiti se pravnom zaštitom u pogledu ličnosti i imovine pod istim uslovima kao i sopstveni državljani.

2. Odredbe stava 1. shodno će se primenjivati i na pravna lica.

Član 2.

Sudovi Strana ugovornica opšte međusobno s jedne strane preko državnih sekretarijata za pravosuđu upravu narodnih republika Srbije, Hrvatske, Slovenije, Bosne i Hercegovine, Makedonije i Crne Gore, a s druge strane preko Ministarstva pravosuđa Narodne Republike Poljske, ukoliko ovim Ugovorom nije drukčije određeno.

* Ugovor stupa na snagu trideset dana od dana razmene ratifikacionih instrumenata, koja je izvršena u Beogradu 6. maja 1963. godine.

** Original na poljskom jeziku može se videti u Službi za pravne poslove i međunarodne ugovore Državnog sekretarijata za inostrane poslove.

Član 3.

1. Sudovi Strana ugovornica u međusobnom saobraćaju predviđenom ovim Ugovorom upotrebljavće srpskohrvatski, slovenački, makedonski ili poljski jezik, ukoliko ovim Ugovorom nije drukčije određeno.

2. Isprave i pismena koje sastavljaju sudovi jedne Strane ugovornice na molbu sudova druge Strane ugovornice biće na jeziku zamoljene Strane.

Član 4.

Odredbe ovog Ugovora koje se tiču sudova odnosno se takođe i na druge organe, koji su, po propisima svoje zemlje, nadležni za postupanje u građanskim i krivičnim stvarima.

Član 5.

Sekretarijat Saveznog izvršnog veća za pravosudne poslove Federativne Narodne Republike Jugoslavije i Ministarstvo pravosuđa Narodne Republike Poljske davaće jedan drugome na molbu tekst propisa koji važe ili su važili na području njihove države, a po potrebi i obaveštenja o određenim pravnim pitanjima.

D E O II

GRAĐANSKE STVARI

Glava 1.

OSLOBODENJE OD POLAGANJA OBEZBEDENJA
SUDSKIH TAKSA I TROŠKOVA

Član 6.

1. Od državljana jedne Strane ugovornice koji imaju prebivalište ili boravište u jednoj od Strana ugovornica, kad istupaju kao stranke u postupku pred sudom druge Strane ugovornice, neće se tražiti obezbeđenje parničnih troškova, niti polaganje predujma sudskih taksa zbog toga što su stranci ili što nemaju prebivalište ili boravište u Strani ugovornici pred čijim se sudom stvar raspravlja.

2. Međutim, iznos za troškove koji u postupku stranke moraju unapred položiti, može se zahtevati